

Biblická čtení:

Skutky apoštolů 1, 15-17.21-26: V těch dnech vstal Petr ve shromáždění bratří – bylo tam pohromadě asi sto dvacet lidí – a řekl: „Bratří, muselo se splnit slovo Písma, kde Duch svatý už ústy Davidovými mluvil o Jidášovi, o tom, který na Ježíše přivedl strážce, ačkoliv patřil do počtu nás Dvanácti a byl vyvolen ke stejné službě. Proto jeden z těch mužů, kteří s námi chodili po celý čas, kdy Pán Ježíš byl mezi námi, od křtu Janova až do dne, kdy byl od nás vzat, musí se spolu s námi stát svědkem jeho zmrtvýchvstání.“ Vybrali tedy dva, Josefa, jménem Barsabas, zvaného Justus, a Matěje; pak se modlili: „Ty, Pane, znáš srdce všech lidí; ukaž, koho z těch dvou sis vyvolil, aby převzal místo v této apoštolské službě, kterou Jidáš opustil a odešel tam, kam patří.“ Potom jim dali losy a los padl na Matěje; tak byl připojen k jedenácti apoštolům.

1.List Janův 5, 9-13: Přijímáme-li svědectví lidí, oč větší je svědectví Boží; Boží svědectví je to, co pověděl o svém Synu. Kdo věří v Syna Božího, má to svědectví v sobě. Kdo nevěří Bohu, dělá z něho lháře, protože nevěří svědectví, které Bůh vydal o svém Synu. A to je to svědectví: Bůh nám dal věčný život, a ten život je v jeho Synu. Kdo má Syna, má život; kdo nemá Syna Božího, nemá život. Toto píšu vám, kteří věříte ve jméno Syna Božího, abyste věděli, že máte věčný život.

Jan 17, 6-19: Zjevil jsem tvé jméno lidem, které jsi mi ze světa dal. Byli tvoji a mně jsi je dal; a tvoje slovo zachovali. Nyní poznali, že všechno, co jsi mi dal, je od tebe; neboť slova, která jsi mi svěřil, dal jsem jim a oni je přijali. Vpravdě poznali, že jsem od tebe vyšel, a uvěřili, že ty jsi mě poslal. Za ně prosím. Ne za svět prosím, ale za ty, které jsi mi dal, neboť jsou tvoji; a všechno mé je tvé, a co je tvé, je moje. V nich jsem oslaven. Již nejsem ve světě, ale oni jsou ve světě, a já jdu k tobě. Otče svatý, zachovej je ve svém jménu, které jsi mi dal; nechť jsou jedno jako my. Dokud jsem byl s nimi, zachovával jsem je v tvém jménu, které jsi mi dal; ochránil jsem je, takže žádný z nich nezahynul, kromě toho, který byl zavržen, aby se naplnilo Písmo. Nyní jdu k tobě, ale toto mluvím ještě na světě, aby v sobě měli plnost mé radosti. Dal jsem jim tvé slovo, ale svět k nim pojal nenávisť, poněvadž nejsou ze světa, jako ani já nejsem ze světa. Neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je zachoval od zlého. Nejsou ze světa, jako ani já nejsem ze světa. Posvěť je pravdou; tvoje slovo je pravda. Jako ty jsi mne poslal do světa, tak i já jsem je poslal do světa. Sám sebe za ně posvěcuji, aby i oni byli vpravdě posvěceni.

Sounáležitost

Nejbližší lidé kolem Ježíše a přesto jeden z nich se zachová hanebně a svého mistra zradí. Nikdo ho nemučil, aby to udělal. Zdá se to nepochopitelné. Proč se nám rozpadají přátelské vztahy, proč se manželé rozcházejí, proč ti, kdo se měli rádi, se začnou nenávidět. Důvodů je hodně. Zkusme si sami pro sebe říci, proč se to stalo mně. Jakkoli bychom si přáli, aby se to nedělo - a v církvi dokonce nějak předpokládáme, že se to dít nemá, opakovaně to prožíváme: někdy je to zklamání z nenaplněných, i když zprvu krásně vypadajících, očekávání. Někdy to opravdu může být zrada, kterou neovlivníme, jako to bylo s Jidášem. Můžeme tedy vůbec něco dělat, abychom taková zklamání zažívali co nejméně?

Myslím, že ano. Návod jsme slyšeli ve čtení z Janova evangelia. Jde o hluboký okamžik v Ježíšově životě, nadepsaný jako jeho „velekněžská modlitba“. Modlí se k Otci za své učedníky, aby je zachoval od zlého. Prosí Boha, aby je chránil a udržoval je v jeho jménu. Jde o sounáležitost, že se o sebe budou starat, i když mají různé povahy, odlišné názory na svět, kulturu, politiku. Budou si naslouchat bez odsuzování, nebudou snižovat, pomlouvat

jeden druhého. Budou se za sebe vzájemně přimlouvát, myslet na sebe i když nejsou spolu, pomáhat si. Pro mě to vyjadřuje slovo soudržnost.

Jak moc jsme si vědomi společenství víry, ve kterém tady v Michli, v náboženské obci žijeme? Proč chodíme na bohoslužby? Chci žít dobře, ale nejen podle svého uvážení. Snažíme se věřit v Boha, protože on nás učí žít dobře. Mám tady konkrétní návod dobrého života na příkladu Ježíše a také druhých, kteří se mnou náboženskou obec vytvářejí a budují. Musíme namáhat hlavu a vůli, abychom to, co o Ježíšově životě a učení čteme v Bibli, jsme si správně převedli do současnosti. K tomu nám pomáhají rozhovory s druhými, kázání, čtení Písma, písničky, modlitby.

Ježíš konstatuje, že jeho učedníci jsou ve světě, ale ne z něj. Žijeme ve škole, v práci, někdy i v rodině, kde jsou vztahy často pošramocené. My, kteří se snažíme být věrohodnými křesťany, máme za úkol být lidmi Božího království, společnosti, která spolu v pomáhání a trpělivosti, laskavosti, sounáležitosti ukazuje světu jiný model života. Někdo je učedníkem od mládí, někdo je do kruhu přibrán později jako Matěj v dnešním příběhu, všichni společně k sobě patříme a máme se o sebe starat. To je sounáležitost. Vymýšlejme, jak ještě lépe můžeme k takové sounáležitosti přispívat nejen tady, ale všude, kde každý den žijeme, pracujeme, učíme se. S takovými myšlenkami se vydejme do dalšího týdne.